

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. gegužės 2 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Esama ir nauja pagalba – Sąvoka „nauja pagalba“ – Dividendų mokesčio grąžinimas – Schema, apimanti bendroves, įsisteigusias ne atitinkamos valstybės narės teritorijoje – Laisvas kapitalo judėjimas – Nacionalinių teismų pareigos“

Byloje C-598/17

dėl 2017 m. spalio 12 d. *Gerechtshof's-Hertogenbosch* (Hertogenboso apeliacinis teismas, Nyderlandai) nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. spalio 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

A-Fonds

prieš

Inspecteur van de Belastingdienst

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen ir M. Safjan,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *A-Fonds*, atstovaujamos R. van der Jagt,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. K. Bulterman ir J. Langer,
- Europos Komisijos, atstovaujamos P.-J. Loewenthal, A. Bouchagiar, S. Noë ir N. Gossement,

susipažinęs su 2018 m. gruodžio 19 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 107 ir 108 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *A-Fonds* ir *Inspecteur van de Belastingdienst* (mokesčių tarnybos inspektorius, Nyderlandai) (toliau – mokesčių administratorius) ginčą dėl Nyderlandų mokesčių administratorius nustatyto dividendų mokesčio grąžinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 1 straipsnio c punktą „nauja pagalba – tai visa pagalba, t. y. pagalbos sistemos ir individuali pagalba, kuri nėra egzistuojanti pagalba, įskaitant egzistuojančios pagalbos pakeitimus“.
- 4 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (EB) 2015/1589, nustatančio išsamias [SESV 108] straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), 1 straipsnio c punkte įtvirtintos nuostatos, tapачios nurodytoms pirmesniame punkte.
- 5 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999 (OL L 140, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk. 4 t., p. 3), 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Reglamento [Nr. 659/1999] 1 straipsnio c punkte taikomos [esamos] pagalbos pakeitimai – tai visi pakeitimai, išskyrus grynai formalaus ir administracinio pobūdžio pakeitimus, kurie negali turėti įtakos pagalbos priemonės atitikimui bendrosios rinkos reikalavimams. Tačiau taikomos [esamos] pagalbos schemos pradinio biudžeto padidėjimas iki 20 % nelaikomas taikomos [esamos] pagalbos pakeitimu.“

Nyderlandų teisė

Wet Vpb 1969

- 6 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 1969 m. spalio 8 d. *Wet op de vennootschapsbelasting* (Pelno mokesčio įstatymas, toliau – *Wet Vpb 1969*) 2 straipsnio 1 dalies f ir g punktuose numatyta:

„Kaip nacionaliniai apmokestinamieji asmenys mokesčiu apmokestinami toliau nurodyti Nyderlanduose įsteigti subjektai:

<...>

f. bendrieji investiciniai fondai;

g. 3 dalyje nurodytos viešosios teisės reglamentuojamų juridinių asmenų įmonės.“

- 7 *Wet Vpb 1969* 2 straipsnio 3 dalyje pateiktas sąrašas įmonių, vykdančių veiklą tam tikruose ekonomikos sektoriuose.

- 8 Pagal *Wet Vpb 1969* 2 straipsnio 7 dalį subjektai, kurių akcininkai, dalyviai arba nariai tiesiogiai ar netiesiogiai yra tik Nyderlandų viešosios teisės reglamentuojami juridiniai asmenys, taip pat subjektai, kurių vadovus tiesiogiai ar netiesiogiai skiria ir atšaukia Nyderlandų viešosios teisės reglamentuojami juridiniai asmenys ir kurių turtas likvidavimo atveju pereina tik Nyderlandų viešosios teisės reglamentuojamiems juridiniams asmenims, „apmokestinami mokesčiu tik jeigu jie eksploatuoja įmonę, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio 3 dalį.“

Wet DB 1965

- 9 *Wet op de dividendbelasting* (Įstatymas dėl dividendų mokesčio, toliau – *Wet DB 1965*) per laikotarpį, kai klostėsi faktinės aplinkybės pagrindinėje byloje, buvo keistas kelis kartus.
- 10 Nuo 2008 m. liepos 11 d. galiojančios *Wet DB 1965* redakcijos, kurią priminė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, 1 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Dividendų mokesčių kaip tiesioginių mokesčių moka tie asmenys, kurie tiesiogiai arba turėdami pažymėjimus turi teisę gauti pajamų iš akcijų <...>“

- 11 Šios *Wet DB 1965* redakcijos 10 straipsnyje numatyta šio mokesčio grąžinimo tvarka:

„1. Inspektorius sprendimu, dėl kurio gali būti paduotas skundas, Nyderlanduose įsteigtam juridiniam asmeniui, kuris nėra apmokestinamas pelno mokesčiu, jo prašymu grąžinamas dividendų mokesčių, kuris buvo išskaičiuotas iš jo per kalendorinius metus, jeigu jis yra didesnis nei 23 EUR.

<...>

3. Šio straipsnio 1 dalis pagal analogiją taikoma kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigtam juridiniam asmeniui, kuris šioje valstybėje nėra apmokestinamas pelno mokesčiu ir kuris, jeigu būtų įsteigtas Nyderlanduose, taip pat nebūtų apmokestinamas pelno mokesčiu. Pirmasis sakinytis netaikomas subjektui, kuris atlieka funkcijas, panašias į [*Wet Vpb 1969*] 6a arba 28 straipsnyje minimų investicinių fondų atliekamas funkcijas.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 12 *A-Fonds* yra Vokietijoje įsteigtas *Spezial-Sondervermögen* (specialus bendras investicinis fondas), kuris neturi teisinio subjektiškumo.
- 13 Tokie fondai yra atleisti nuo pelno mokesčio ir verslo mokesčio. Į šiuos fondus investavę investuotojai gauna pajamas, proporcingas jų įnašams juose. Šios pajamos yra apmokestinamos, o mokesčių pagal Vokietijos mokesčių teisę turi mokėti investuotojai, atsižvelgiant į jų asmeninį mokesčių statusą.
- 14 Nuo *A-Fonds* įsteigimo visos jo akcijos priklauso BBB.
- 15 BBB yra juridinio asmens statusą turintis Vokietijos viešosios teisės subjektas (*Anstalt des öffentlichen Rechts*), kurį įsteigė Vokietijos savivaldybių, kurios yra viešosios teisės juridiniai asmenys, grupė. Jis vykdo bankinę veiklą, bet pelno siekimas nėra vienintelis jo tikslas. Jam pavesta vykdyti ir viešąją funkciją. BBB dalį savo pajamų skiria socialinei, kultūros, sporto, mokslo ir švietimo veiklos sritims federalinėje žemėje, kurioje jis veikia.

- 16 BBB Vokietijoje apmokestinamas pelno mokesčiu ir profesiniu mokesčiu. Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą taip pat matyti, kad dividendai, kuriuos jis gauna, yra atleidžiami iki 95 % Vokietijos pelno mokesčio ir kad jis negali būti apmokestintas mokesčiu nuo dividendų, gautų Nyderlanduose, nes jo akcijos *A-Fonds* yra fiksuoto turto („Anlagebuch“) dalis.
- 17 Faktinių aplinkybių atsiradimo momentu BBB per tarpininkę *A-Fonds* turėjo akcijų Nyderlandų bendrovėse, kurioms taikomas *Wet DB 1965*. Mokestis už Nyderlandų dividendus buvo paskaičiuotas nuo dividendų, gautų nuo šių akcijų, už mokestinius metus nuo 2002–2003 m. iki 2007–2008 m.
- 18 BBB pateikė keletą prašymų, kad Nyderlandų mokesčių administratorius pagal *Wet DB 1965* 10 straipsnio 1 dalį grąžintų šį mokestį. Jis šiuos prašymus atmetė.
- 19 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad mokesčių administratorius nusprendė, jog BBB negali reikalauti grąžinti mokestį bent jau už mokestinius metus, patenkančius į laikotarpį nuo 2002 m. lapkričio 1 d. iki 2008 m. spalio 31 d., nes jis nebuvo įsisteigęs Nyderlanduose.
- 20 *A-Fonds* padavė prašymus panaikinti sprendimus atsisakyti grąžinti mokestį *Rechtbank Zeeland-West-Brabant te Breda* (Bredos Zelando Vakarų Brabanto teismas, Nyderlandai), tačiau jis juos atmetė kaip nepagrįstus 2014 m. gegužės 6 d. sprendimu. Šis teismas, be kita ko, manė, kad *A-Fonds* padėtis nėra panaši į *Wet DB 1965* 10 straipsnio 1 dalyje nurodyto subjekto padėtį.
- 21 *A-Fonds* dėl šio sprendimo padavė apeliacinį skundą *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (Hertogenbosko apeliacinis teismas).
- 22 Šis teismas mano, kad *A-Fonds* mokesčių administratoriui pateikti prašymai dėl mokesčio grąžinimo ir teismams pateikti skundai turi būti laikomi pateikti BBB vardu.
- 23 Jis mano, kad mokesčių administratoriaus sprendimai atsisakyti grąžinti BBB prašomą dividendų mokestį dėl to, kad jis yra įsisteigęs ne Nyderlanduose, o kitoje valstybėje narėje, pažeidžia laisvą kapitalo judėjimą.
- 24 Jis pažymi, kad dividendai, gaunami iš Nyderlanduose įsisteigusių viešosios teisės juridinių asmenų, kurie pagal *Wet Vpb 1969* nėra apmokestinami pelno mokesčiu dėl to, kad užsiima kita veikla nei nurodytos *Wet Vpb 1969* 2 straipsnio 3 dalyje, investuoto kapitalo, Nyderlanduose yra iš principo apmokestinami dividendų mokesčiu. Tačiau šis mokestis vėliau jiems yra grąžinamas pagal *Wet DB 1965* 10 straipsnio 1 dalį.
- 25 Remdamasis tuo jis daro išvadą, kad tai, jog BBB negali pasinaudoti šioje nuostatoje numatytu dividendų mokesčio grąžinimu, nors jis užsiima veikla, panašia į veiklą, kuria užsiima Nyderlandų viešosios teisės juridiniais asmenys, kurie neapmokestinami Nyderlanduose pelno mokesčiu, yra laisvo kapitalo judėjimo ribojimas.
- 26 Jis mano, kad todėl BBB reikėtų grąžinti sumą, lygią sumai, kurią Nyderlanduose įsisteigęs viešosios teisės juridinis asmuo, kuris neapmokestinamas toje valstybėje narėje pelno mokesčiu, gautų pagal *Wet DB 1965* 10 straipsnio 1 dalį.
- 27 Vis dėlto šis teismas kelia klausimą, ar toks mokesčio grąžinimas yra suderinamas su Sąjungos valstybės pagalbos teise.
- 28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad *Wet DB 1965* 10 straipsnio 1 dalyje numatytas dividendų mokesčio grąžinimas pagrindinėje byloje yra neatsiejamas nuo *Wet Vpb 1969* 2 straipsnio 3 dalyje numatyto viešųjų įmonių atleidimo nuo pelno mokesčio, kurį Europos Komisija

savo 2013 m. gegužės 2 d. sprendime C(2013) 2372 *final* pripažino su vidaus rinka nesuderinama esama pagalba schema, ir remdamasis tuo daro išvadą, kad toks atleidimas nuo mokesčio taip pat yra esama pagalbos schema.

- 29 Tokiomis aplinkybėmis jam kyla klausimas, ar tai, kad ieškovės pagrindinėje byloje prašymas grąžinti mokestį tenkinamas remiantis EB 56 straipsnio 1 dalimi (dabar – SESV 63 straipsnio 1 dalis), yra esamos pagalbos pakeitimas, kuris yra nauja pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio c punktą.
- 30 Jei taip, jam kyla klausimas dėl galimybės priimti sprendimą, kuriuo būtų patenkintas toks prašymas, ir ypač dėl būtinybės pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį pranešti apie šį sprendimą Komisijai.
- 31 Jis pažymi, kad ši byla yra „bandomoji“ ir kad mokesčių administratorius jau yra gavęs apie 1 000 panašių grąžinimo prašymų.
- 32 Šiomis aplinkybėmis *Gerechthof 's-Hertogenbosch* (Hertogenboso apeliacinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1) Ar tuomet, kai apmokestinamasis asmuo pagal EB sutarties 56 straipsnį (dabar – SESV 63 straipsnis) sėkmingai remiasi teise į laisvą kapitalo judėjimą, esamos pagalbos schemos taikymo srities išplėtimas yra nauja pagalbos priemonė, laikytina esamos pagalbos pakeitimu?
- 2) Jei atsakymas būtų teigiamas, ar nacionalinio teismo pareigų vykdymas pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį draudžia suteikti apmokestinamajam asmeniui mokesčių lengvatą, kurią gauti šis apmokestinamasis asmuo turi teisę pagal EB sutarties 56 straipsnį (dabar – SESV 63 straipsnis), ar turi būti pranešta Komisijai apie numatomą teismo sprendimą suteikti šią lengvatą, o gal nacionalinis teismas turi imtis bet kokių kitų veiksmų ar priemonių, atsižvelgdamas į jam pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį priskirtą priežiūros funkciją?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinum

- 33 Komisija teigia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas, nes jame nenurodytos nei faktinės, nei teisinės aplinkybės, būtinos tam, kad Teisingumo Teismas galėtų naudingai atsakyti į šiuos klausimus.
- 34 Reikia pažymėti, kad abu nacionalinio teismo pateikti klausimai grindžiami prielaida, jog pagrindinėje byloje nagrinėjama dividendų mokesčio grąžinimo schema yra esama pagalbos schema.
- 35 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo analizę grindžia būtent tuo, kad *Wet DB 1965* 10 straipsnio 1 dalyje numatytas grąžinimas yra neatsiejamas nuo *Wet Vpb 1969* 2 straipsnyje numatyto viešosios teisės subjektų atleidimo nuo pelno mokesčio, kurį Komisija savo sprendime C(2013) 2372 *final* pripažino su vidaus rinka nesuderinama esama pagalbos schema.
- 36 Vis dėlto, kaip savo rašytinėse pastabose pažymi pati Komisija, reikia konstatuoti, kad šis sprendimas yra susijęs tik su *Wet Vpb 1969* numatyto viešosios teisės juridinių asmenų atleidimo nuo pelno mokesčio schema, o ne su *Wet DB 1965* 10 straipsnio 1 dalyje numatyta dividendų mokesčio grąžinimo schema.
- 37 Be to, vienos ir kitos schemos taikymo sritys nesutampa, nes antroji yra platesnė ir taikoma visoms Nyderlandų įmonėms, atleistoms nuo pelno mokesčio.

- 38 Taigi neturėtų būti teigiama, kad Komisijos išvada, jog *Wet Vpb 1969* 2 straipsnyje numatyta Nyderlandų viešųjų įmonių atleidimo nuo pelno mokesčio schema yra su vidaus rinka nesuderinama esama pagalbos schema, *mutatis mutandis* galioja *Wet DB 1965* 10 straipsnio 1 dalyje numatyta dividendų mokesčio grąžinimo schema.
- 39 Vis dėlto negalima paneigti, kaip, beje, pažymi ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kad konkrečiu atveju, kai dividendų mokestis grąžinamas Nyderlandų viešosios teisės įmonei dėl to, kad ji yra atleista nuo pelno mokesčio pagal *Wet Vpb 1969* 2 straipsnį, toks grąžinimas yra tiesioginė ir neatsiejama valstybės pagalbos suteikimo pasekmė, todėl galėtų būti laikomas valstybės pagalba.
- 40 Kadangi negalima atmesti galimybės kvalifikuoti šią teisinę priemonę kaip valstybės pagalbą ir kadangi nacionalinis teismas turi ją išnagrinėti, kad įsitikintų, jog laikomasi SESV 108 straipsnio 3 dalies, reikia manyti, kad atsakymai į pateiktus klausimus yra naudingi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui sprendžiant ginčą pagrindinėje byloje ir kad todėl jie turi būti laikomi grindžiamu prielaida, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama dividendų mokesčio grąžinimo schema yra pagalbos schema.

Dėl prejudicinių klausimų

- 41 Pirmiausia reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neklausia Teisingumo Teismo, kaip reikia aiškinti EB 56 straipsnio 1 dalį (dabar – SESV 63 straipsnio 1 dalis), kuria uždraudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybių narių ir valstybių narių bei trečiųjų šalių apribojimai ir kurios pažeidimas jam atrodo akivaizdus. Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog ši pažeidimą lemia tai, kad pagal Nyderlandų teisę dividendų mokestis grąžinamas su sąlyga, jei asmuo yra tos šalies rezidentas.
- 42 Reikia taip pat pažymėti, kad reikšmingos Reglamento Nr. 659/1999 nuostatos, kurias nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, yra taip pat suformuluotos jį pakeitusiame Reglamente Nr. 2015/1589, todėl nėra būtina spręsti klausimo dėl šių dviejų reglamentų taikymo *ratione temporis* pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms.
- 43 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, reikia manyti, kad savo dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar pagal Sąjungos teisę draudžiama valstybės narės teismui, siekiant užtikrinti EB 56 straipsnio 1 dalies (dabar – SESV 63 straipsnio 1 dalis) laikymąsi, suteikti teisę kitoje valstybėje narėje įsisteigusiai įmonei pasinaudoti valstybės pagalba, kurią sudaro tokia dividendų mokesčių grąžinimo schema kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konkrečiai klausia, ar tokiu atveju, jei tokia pagalbos schema būtų laikoma esama pagalba, sprendimas leisti pasinaudoti šia schema būtų nauja pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio c punktą, apie kurią jis turėtų pranešti Komisijai pagal SESV 108 straipsnio 3 dalies paskutinį sakinį.
- 44 Reikia pažymėti, kad nacionalinio teismo pateikti klausimai, kaip, beje, pažymi ir pats teismas, suponuoja, kad iš anksto reikia patikrinti, ar Sąjungos teisė jam leidžia naudotis savo kompetencija nagrinėjant, ar pagrindinėje byloje aptariama rezidavimo sąlyga neprieštarauja laisvam kapitalo judėjimui, ar vis dėlto tokia kontrolė priklauso tik Komisijos kompetencijai patikrinti, ar pagalbos schema atitinka vidaus rinką.

- 45 Kaip matyti iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos, taikant Sutartyje įtvirtintą valstybės pagalbos kontrolės sistemą nacionalinių teismų ir Komisijos funkcijos yra viena kitą papildančios, tačiau skirtingos (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 11 d. Sprendimo *SFEI ir kt.*, C-39/94, EU:C:1996:285, 41 punktą ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *PGE*, C-574/14, EU:C:2016:686, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 46 Nors pagalbos priemonių suderinamumo su vidaus rinka vertinimas priklauso išimtinai Komisijos, kontroliuojamos Sąjungos teismų, kompetencijai, nacionaliniai teismai užtikrina teisės subjektų teisių apsaugą pažeidus EB 108 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje nustatytą įpareigojimą iš anksto Komisijai pranešti apie valstybės pagalbą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Residex Capital IV*, C-275/10, EU:C:2011:814, 27 punktą). Dėl tokio įpareigojimo neįvykdymo, jei juo remiasi teisės subjektai ir jį konstatuoja nacionaliniai teismai, nacionaliniai teismai, remdamiesi nacionaline teise, turi imtis atitinkamų veiksmų, tačiau jų sprendimuose neturi būti vertinama pagalbos atitiktis vidaus rinkai, nes toks vertinimas priklauso išimtinai Komisijos, kurią kontroliuoja Teisingumo Teismas, kompetencijai (šiuo klausimu žr. 2002 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Nygård*, C-234/99, EU:C:2002:244, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos taip pat matyti, kad nacionalinis teismas yra kompetentingas vertinti pagalbos schemas aspektų atitiktį tiesiogiai veikiančioms Sutarties nuostatomis, išskyrus nuostatas, susijusias su valstybės pagalba, tik tada, kai jie gali būti vertinami atskirai ir kai, nors jie yra tos pagalbos schemas dalis, jie nėra būtini siekiant jos tikslo arba užtikrinant jos veikimą (šiuo klausimu žr. 1977 m. kovo 22 d. Sprendimo *Iannelli & Volpi*, 74/76, EU:C:1977:51, 14 punktą ir 2002 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Nygård*, C-234/99, EU:C:2002:244, 57 punktą).
- 48 Tačiau valstybės pagalbos aspektai gali būti taip neatsiejamai susiję su pačiu pagalbos tikslu, kad jų neįmanoma vertinti atskirai, taigi jų poveikis visos pagalbos suderinamumui arba nesuderinamumui būtinai turi būti vertinamas pagal SESV 108 straipsnyje numatytą procedūrą (šiuo klausimu žr. 1977 m. kovo 22 d. Sprendimo *Iannelli & Volpi*, 74/76, EU:C:1977:51, 14 punktą).
- 49 Šioje byloje taip yra rezidavimo sąlygos, numatytos pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamą dividendų mokesčio grąžinimo schemą, atveju, jei ją laikysime valstybės pagalbos schema, nes ši sąlyga yra neatsiejamai susijusi su pačiu aptariamoms atleidimo priemonės tikslu – palankiau vertinti tik nacionalines įmones.
- 50 Be to, reikia pažymėti, kad pagrindinėje byloje tokios kontrolės pasekmė neišvengiamai būtų nors ir netiesioginis *Wet Vpb 1969* 2 straipsnyje viešosioms įmonėms norint pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio numatytos rezidavimo sąlygos, kuri yra būtina siekiant šios pagalbos schemas tikslo arba užtikrinant jos veikimą, kvestionavimas.
- 51 Todėl neatrodo įmanoma atskirti šios sąlygos, kuri būtina siekiant pagalbos schemas tikslo arba užtikrinant jos veikimą, nepakenkiant kompetencijos valstybės pagalbos srityje pasidalijimui tarp Komisijos ir nacionalinių teismų.
- 52 Taigi reikia manyti, kad Sąjungos teisė draudžia nacionaliniam teismui vertinti tokios pagrindinėje byloje nagrinėjamos rezidavimo sąlygos atitiktį laisvam kapitalo judėjimui tuo atveju, kai dividendų mokesčio grąžinimo schema sudaro valstybės pagalbą.
- 53 Vadinas, nacionalinis teismas *a fortiori* negali imtis priemonių dėl galimo šios rezidavimo sąlygos nulemtu laisvo kapitalo judėjimo pažeidimo, leisdamas grąžinti šį mokestį, todėl nėra būtina atsakyti į šio sprendimo 43 straipsnyje nurodytą klausimą.

- 54 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad SESV 107 ir 108 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad nacionalinis teismas negali vertinti tokios pagrindinėje byloje nagrinėjamos rezidavimo sąlygos atitikties EB 56 straipsnio 1 daliai (dabar – SESV 63 straipsnio 1 dalis) tuo atveju, kai atitinkama dividendų mokesčio grąžinimo schema sudaro valstybės pagalbos schemą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 55 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

SESV 107 ir 108 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad nacionalinis teismas negali vertinti tokios pagrindinėje byloje nagrinėjamos rezidavimo sąlygos atitikties EB 56 straipsnio 1 daliai (dabar – SESV 63 straipsnio 1 dalis) tuo atveju, kai atitinkama dividendų mokesčio grąžinimo schema sudaro valstybės pagalbos schemą.

Parašai.